

Lovforslaget sammenholdt med den gældende lov.

Gældende bestemmelser.

Kapitel I.

Regulering af rentemarginalen.

§ 1. For banker, sparekasser og virksomheder, der er omfattet af lov nr. 156 af 2. maj 1934 om visse spare- og udlånsvirksomheder (pengeinstitutterne), må rentemarginalen i det enkelte pengeinstitut ikke overstige gennemsnittet for pengeinstituttet for årene 1972, 1973 og 1974 eller tilsvarende regnskabsår (basisperioden).

Stk. 2. Har et pengeinstitut kun drevet virksomhed i en del af basisperioden, anvendes gennemsnittet for den pågældende periode.

Stk. 3. For et pengeinstitut, der er stiftet efter basisperioden, anvendes den for pengeinstitutterne som helhed beregnede rentemarginal for basisperioden.

Stk. 4. For pengeinstitutter, der er opstået ved fusion, beregnes gennemsnittet af basisperiodens rentemarginal på grundlag af de fusionerede pengeinstitutters rentemarginal.

§ 2. Ved rentemarginalen i § 1 forstås forskellen mellem den gennemsnitlige ud- og indlånsrente. Den gennemsnitlige udlånsrente beregnes ved at sætte de samlede rente- og løbende provisionsindtægter for samtlige udlån i forhold til de samlede gennemsnitlige udlån. Underkurs på lån betragtes som udlånsrente i det regnskabsår, beløbet er taget til indtægt. Den gennemsnitlige indlånsrente beregnes på tilsvarende måde.

§ 3. Uanset bestemmelserne i § 1 vil pengeinstitutter, der i det sidste regnskabsår i basisperioden har haft en rentemarginal på under 5,5 pct., kunne opretholde denne.

Forslag.

I § 3 indsættes som 2. pkt.:

„Endvidere vil procentsatsen for rentemarginalen i en sparekasse kunne overstige sparekassens basisrentemarginal med 0,6.“